

Šolski konj

Eden od najbolj pomembnih faktorjev, da postane učenje jahanja uspešno tako za jahača kot za inštruktorja je izbira pravega konja.

Ni nujno, da je vsak dober športni konj tudi dober za šolo. Tisti pa, ki ni dovolj uspešen v svoji športni disciplini je morda lahko dober šolski konj.

Konj kot inštruktorjev sodelavec

V jahalni šoli je veliko faktorjev, ki vplivajo na kakovost učenja: infrastruktura, oprema, inštruktor s pravo izobrazbo in ne nazadnje konj, ki ima tu eno najpomembnejših vlog .

Šolski konj mora biti za osnovnošolsko jahanje tako fizično kot psihično zelo stabilen in v dobri kondiciji. Izšolan mora biti vsaj za eno stopnjo višje kot za učenje za katero ga bomo uporabili.

Ne sme imeti nobenih slabih navad, ki bi vplivale na njegovo uporabnost. Poudarila bi, da so te slabe navade velikokrat rezultat napačnega dela z njim in da je

velika inštruktorjeva naloga poskrbeti za konjevo dobro počutje med delom. Inštruktorjeve oziroma jahačeve ambicije ne smejo nikoli presegati konjevih zmožnosti in njegove pripravljenosti.

Oprelitev dobrega šolskega konja

ni enostavna in je zelo odvisna od rabe konja. Tisti, ki ga nameravamo uporabiti na osnovnošolskem začetniškem nivoju za naloge Jahač 1 in nadaljevalnem Jahač 2, mora imeti dober značaj in biti pravilno izšolan. Ne sme biti preobčutljiv, da bi na pravilna ali nepravilna dejstva oziroma ukaze preburno reagiral. Mora biti raje malo bolj umirjen in sprejemati dejstva bolj zadržano tako, da ni veliko možnosti, da bi napačen ukaz oziroma dejstvo privedlo do

nesporazuma pri katerem bi se konj začel hitro obračati, teči ali celo pobegniti. Seveda zopet to ne pomeni, da je konj lahko toliko tog in neobčutljiv, da ne reagira dovolj na jahačeva dejstva.

Večkrat se zgodi, da se konj, ki dolgo dela v jahalni šoli spremeni.

Nekateri postanejo manj občutljivi in precej bolj umirjeni prav zaradi dela z manj izkušenimi jahači in njihovih prešibkih priganjalnih dejstev. Če ima konj

prijazen značaj se bo počasi privadil tudi na to, da ne sprejme vsakega ukaza prav dosledno. Seveda ne smemo od takega konja več pričakovati takojšnjih reakcij in visoke stopnje pripravljenosti. Sicer pa rabijo konji, ki so se preveč umirili običajno zelo malo resnega dela z dobrim jahačem ali inštruktorjem, da so njihove reakcije na dejstva zopet bolj občutljive.

Drugi pa, ki so bili prej bolj umirjeni postanejo lahko pri delu z učenci nekoliko bolj nervozni prav zato, ker resnično poizkušajo pravilno izvesti vsak ukaz pri tem pa ne dobijo pravilne reakcije oziroma popuščanja od jahača.

Inštruktor mora svoje šolske konje zelo dobro poznati

in upoštevati njihove sposobnosti in posebnosti. Vedno mora najti za učno uro najboljšo kombinacijo jahača in konja. Moje izkušnje pri tem so, da dela konj najlažje, če je postopek in izbira jahača neka stalnica ne glede na to s kom dela. Na ta način se tudi izognemo večjim presenečenjem za jahača. Če je jahač zelo neizkušen ali popoln začetnik mora inštruktor na izbiro konja še posebej paziti.

Prav gotovo rabi šolski konj tudi bolj razigrano delo zato je pomembno, da gre tak, ki veliko dela z začetniki od časa do časa z dobrim jahačem na teren ali, da ga v maneži jaha bolj izkušen učenec oziroma inštruktor. Konjeve reakcije na tak način postanejo zopet bolj izrazite in s tem dobi tudi več volje za nadaljnje delo.

Tukaj ne mislim samo na psihično pripravljenost konja ampak tudi na fizično kondicijo, ki se lahko poslabša, če je jahan samo od manj izkušenih jahačev s

pomanjkljivo uporabo dejstev. Konj se tako navadi nepravilno uporabljati svojo

motoriko. Ne gre več v naslon, ne stopa dovolj podse, itd ... To lahko privede do nepravilne uporabe mišic, sledijo bolečine, ... Prav zato je še kako potrebno, da sami dobro vzdržujemo svoje »delovno sredstvo« in posledično skrbimo tudi za konjevo dobro počutje.

Šolskemu konju dolgujemo najboljšo oskrbo, največje

spoštovanje in ljubezen saj brez njega ne more biti dobre jahalne šole in ne zadovoljnega dela pri učenju jahanja v vseh panogah.

Zato hvala vsem mojim šolskim konjem, tudi tistim majhnim žilavim ponijem na katerih sem pred davnim časom kot otrok imela prve jahalne učne ure.

Lise Pavšič